

تربیت در نظر اقوام غیر متمدن

« هیچیک از فسنهای تاریخ پاندازه تاریخ تربیت مفهم و بیچیده نیست ، تربیت بهمنی عام ، چیزی نیست که بتوان « مبدع آنرا معین کرد و باید گفت از همان روز که انسان « بر این کوه خاکی پیدا شده تربیت نیز بصورتی ساده و بدوفی « وجود داشته است بهمن جهت برای آنکه بتوانیم از تاریخ « تربیت تا آنجا که ممکنست اطلاعات جامعی بدمست آوردیم . « باید در تمام اعصار تاریخ زندگانی کلیه اقوام و ممال را مورد « مطالعه قرار داد ، اقوام غیر متمدن و نیم متمدن مسئله تربیت « را مانند بسیاری دیگر از مسائل حیاتی ، با وضعی ساده و « مختصر حل کرده اند و بهمین مناسبت آشناشی بوضم تربیت « آنها در عین حال که خالی از تفريع نیست از نظر عملی . « نیز بمناسبت تطبیق تربیت با مقتضیات زندگانی بیفایده نخواهد « بود . مقاله‌ای که ذیل درج میشود از کتاب « تاریخ تربیت » تالیف « ل . ریبوله^۱ متخصص فلسفه و تاریخ تربیت و استاد علوم تربیتی « در مؤسسات معارفی فرانسه اقتباس شد . است

« ل . ریبوله در تئیجه انتشار ابن کتاب جایزه اکادمی فرانسه را که بهترین آثار علمی و ادبی داد . میشود دریافت « داشته و کتاب وی تاکنون چندین بار چاپ شده است . « مؤلف در این قسمت اصول تربیت اقوام غیر متمدن را « باهایت اختصار و در عین حال با کمال دقت تشریح میکند :

* * *

تربیت در پیش اقوام غیر متمدن صورت بسیار سهل و ساده ای دارد ، اطفال و جوانان تربیت را باسانی فرا میگیرند زیرا برای آنها مدرسه و برنامه تحصیل و نظامانی وجود ندارد ، تنها طریقی که در تربیت آنها رعایت میشود متابعت قطعی از عادات و رسوم قدیمی است که قرنها بر آن گذشته و بکلی کهنه و مندرس شده است . تربیت جوانان تا حدی مربوط بقوای معنوی و همیشه تابع احتیاجات مادی است ، تربیت خوب آنست که لوازم زندگانی آنها را از قبیل خوراک و لباس و منزل تامین کند . اطفال تحت سرپرستی والدین خود مثاغلی را که در قبیله و طایفه آنها رایج است فرا می - گیرند و بکارهای خانه داری ، ساختن آلات شکار ، باقندگی ، ماهی گیری ، صیادی ، نیلاندازی ، گله چرانی و کارهای فلاحتی میپردازند ، در عین حال به تربیت معنوی

و جسمی آنها توجه میشود و اقداماتی برای پرورش بعضی صفات اخلاقی آنها بعمل میآید که ما این قسمت را از جنبه تربیت بدنی 'تربیت معنوی و تربیت مذهبی' مورد مطالعه قرار میدهیم :

تربیت بدنی

وحشیان اطفال خود را از هر حیث آزاد میگذارند و آنها از این وضعیت استفاده کرده بدون هیچ مانعی بتفریحات و بازیهای مناسب مشغول میشوند. چیزی که بیشتر از همه توجه آنها را جلب میکند اینست که در ضمن بازی، کارهای بزرگتر را تقلید کنند. اطفالی که از طوایف جنگی هستند در اثنای بازی شمشیر و سپر و تیر و کمان میسازند، کاهی نیز بتقلید چنین گجیویان کمینگاههایی برای خودشان ترتیب داده بچند دسته تقسیم شده و با یکدیگر مبارزه مینمایند آنها اینکه از طوایف آرامتر هستند در ضمن بازی کارهای باقندگی، بنایی، کوزه‌گری، ماهی‌گیری وغیره را تقلید میکنند این قبیل بازیها برای پرورش قوای اطفال مفید بوده و در عین حال آنها برای دخول در زندگانی حقیقی آماده میسازد.

از طرف دیگر تقلید کارهای واقعی پرورش قوه ابداع و ابتکار کمک کرده اطفال را برای مطالعه در آثار وظواهر طبیعت مهیا مینماید.

تربیت معنوی

تربیت معنوی در پیش اقوام وحشی جنبه عملی دارد و طفل را بطوری پرورش میدهد که وقتی بزرگ شد بتواند مایحتاج خود را تهیه کرده سرپرستی خانواده را بعهده بگیرد، این قسم تربیت برای همه یکسان نیست، پسران و دختران هر قبیله و طایفه‌ای بر حسب تفاوتی که در طرز زندگانی آنها هست بطريق دیگری تربیت میشوند، مثلاً طفلی که باید زندگانی او از شکار تامین شود در روزهای اول شکار مورچه و کرم را یاد میگیرد، باو میگویند که چطور تخم مورچه ها را از زمین بیرون بیاورد و چگونه کرمهارا از زیر خاک بیندا کند. بتدریج همینکه در اینکار ورزیده شد، طریقه کشتن سوسмар و بعضی حیوانات دیگر را باو یاد میدهند، اینها بمنزله دروس ابتدائی امتحان که طفل فرا میگیرد و بوسیله آن خود را برای عملیات بعدی مهیا میکند، وقتی

قوای او بقدر کافی پرورش یافت نیز اندازی، دو 'بالا رفتن از جا های بلند'، گستردن دام و کلیه اعمالی که در اثنای شکار مورد احتیاج میشود یاد میگیرد. بدین ترتیب در سن جوانی، در کارشکار ورزیده شده با همارت و چالاکی میتواند حیوانات را تعقیب کند و از کوچکترین آثاری که در صحراء دیده میشود عبور شکار را حدس بزند و محل او را پیدا کند.

اطفالی که باید بعد ها بوسیله فلاحت امرار معاش کنند از همان روز های اول بگوسفند چرانی مشغول می شوند، همراه پدر خود بصرحا و مزرعه میروند، آلات زراعتی را تیز میکنند وقتی محصول بشمر رساند روزها به حافظت آن میپردازند و مرغان را از تلف کردن خوش ها جلوگیری میکنند.

بدین طریق در ظرف چند سال عملا با کلیه رموز فلاحت آشنا میشوند و در عین حال مساعدتهای مهمی در اثنای کارهای روزانه پدر خود میکنند یکنفر وحشی از کثیر اولاد نمیترسد و هیچ وقت بفکر نمیافتد که از توالد جلوگیری کند، تربیت اطفال مخارجی ندارد و بلکه طفل جدید برای پدر خود یاور و پشتیبان تازه ای بشمار میرود

دختران نیز تقریباً مثل پسران تربیت میشوند با این تفاوت که تربیت آنها در غالب جا های یک طریق صورت می گیرد دختران غالباً کارهای خانه را بعهده دارند و بهمین جهت وظایف آنها در همه جا مشابه است

یک دختر وحشی علاوه بر کارهای خانه داری جمع آوری هیزم، حصیر- بافی، سبد سازی، کوزه سازی را نیز بعهده میگیرد، علاوه و قتنی کار زیاد میشود زنان بمساعدت مردان میشتابند، دختران دروکردن حاصل، باد دادن غله، آسیاب کردن گندم و سرپرستی حیوانات را نیز انجام میدهند

بطوریکه گفتیم طوایف وحشی مدرسه ندارند اما در بعضی جا ها که صحراء نشینی متروک شده، ساختمان مخصوصی وجود دارد که اطفال برای آموختن کارهای ضروری با آن جا میروند و میتوان آنرا شکل اولی مدرسه دانست. در بر زیل طوایف بر رو^۱ ساختمانی

دارند که آنرا باهیتو^۱ مینامند، اطفال آنها در روز های معینی در این محل جمع شده ریسندگی بافندگی، اسلحه سازی و سرودن بعضی آهنگها را یاد میگیرند بدیهی است این طریقه تربیت، قوای معنوی را چنانچه باید پرورش نمیدهد ولی در عین حال قوائی را که مردم وحشی برای ادامه زندگانی با آن احتیاج دارند، توسعه داده بحد کمال میرساند این قبیل افراد زندگانی خود را دائماً بماجرای جوئی میگذرانند و هر روز با خطرات زیادی مواجه میشوند باینجهت لازم میدانند حواس اطفال را طوری پرورش دهند که خیلی تیزبین و تیزگوش و تیزهوش باشند و هر یکیش آمدی را قبل از وقت احساس کرده در صدد دفع آن برآیند باینجهت کوش آنها بسیار حساس است چشمثان بقدرتی قوی است که اگر عده زیادی از مقابلشان بگذرد، میتوانند با یک نظر شماره و سن و قومیت آنها را تشخیص دهند

شame آنها بسیار دقیق است و در این جهت از سکهای خود بهیچوجه عقب نمیمانند، حافظه آنها شکفت آور است یکنفر کله دار در موقعی که کوسفنداش از مقابلش عبور میکند بدون زحمت میتواند تشخیص دهد آیا عده آنها کامل است یا چیزی کم و کاست شده. در عین حال تمام گوسفندان خود را میشناسد و خصایص و هزایای هر یک از آنها را جدا جدا میداند.

بطوریکه از مکالمه ها و سرود های جنگی اقوام وحشی معلوم میشود، خیال و تصور آنها هم بقدر کافی وسیع و قوی است کاهی اوقات فکر آنها بقدرتی تیز و باریک بین میشود که حقاً تعجب آور است.

تربیت اخلاقی و مذهبی

حس اخلاقی در پیش اقوام وحشی بسیار ضعیف است ولی با وجود این روح آنها از حدود قوانین طبیعت تجاوز نمیکند، وجدان ساده آنها بر افکار و اعمالشان سلط دارد و میدانند که باید قواعد زندگانی و رفتار نیک را با خلاف خود بیاموزند متابعت از مسلک گذشتگان، احترام والدین و پیران، رعایت شرافت،

وفای بهدو اطاعت از نظمات، اینست مجموعه تعلیماتی که یکنفر وحشی در زمینه مسائل اخلاقی بفرزندان خود میدهد.

تریتی اخلاقی با جبر و فشار انجام نمیگیرد، یکنفر وحشی عقیده دارد که مجازات بدنی از قدر و قیمت انسان میکاهدو همینکه روح طفل، مورد ملامت و مجازات قرار گرفت آسایش و آرامش از آن سلب می شود و همیشه در صدد است جسم را ترک کرده براه خود برود.

اقوام وحشی و مخصوصاً آنهای که بجنگجوئی عادت دارند رنجها و مصائب را با شجاعت استقبال میکنند، مرگ را بچیزی نمیگیرند و از آن نمیهراسند.

ل. پ. برسانی^۱ راجع بیومیان امریکای شمالی چنین نقل میکند: اطفال آنها مدت هشت تا ده روز بدون هیچگونه شکایتی گرسنگی را تحمل میکنند، اطفال کوچک، بازو هارا بیکدیگر متصل نموده یک گل آتش روی آن میگذارند تا بدینوسیله مقاومت خود را در مقابل آتش بدیگران نشان بدھند. پوست بدن خود را با سوزن یادرفش یا مینخ سوراخ کرده روی آن عقاب، هار، اژدها یا حیوان دیگری که محبوب آنهاست رسم میکنند بطوریکه هیچ وقت محو نمی شود، وقتی اطفال به سن بلوغ می رسند، مراسم مخصوصی که تاحدی جنبه تربیتی دارد، درباره آنها اجرامی شود: این قبیل اطفال را از قبیله جدا کرده تحت سرپرستی پیران قوم بمحلی که دور از دھکده است روانه میکنند، در آنجا اطفال، برای تصفیه اخلاق، مدنی روزه گرفته از خواراک های لذیذ صرف نظر میکنند، پس از آن مراسم جشن مذهبی معمول میگردد و در ضمن آن « آئین مرگ و تجدید حیات » را اجرا مینمایند. در این موقع باطفال خاطر نشان میکنند که دوره طفولیت آنها سپری شده و روزگاری که باز هیچگونه مسئولیتی را بر دوش نداشتند بیان رسیده است اینک نسبت با آن دوره مانند مرده محسوب میشوند. باید حیات جدیدی را شروع کنند و وظایف مهمی را که در حیات جدید بر عهده دارند بخوبی انجام دهند، در این وقت اسم اطفال را هم عوض میکنند و رساله ای که متناسب بعضی تعلیمات سری است و فقط عده محدودی از آن خبر دارند، آنها میآموزند.

کاهی هم در ضمن تشریفات مذهبی اعمال نفرت انگیز و نا亨جاری انجام میگیرد، بسا میشود یکی دودندان اطفال را میکشدند برای آنکه معلوم شود آنها دربرابر مصائب و سختیها تاچه اندازه قدرت مقاومت بخراج میدهند، آنها یکه دارای روح قوی بوده بتوانند مصائب ورنجهای را باندازه اسپارتی ها تحمل نمایند، بیشتر از دیگران مورد احترام واقع میشوند. تعلیماتی که با آنها داده می شود، عبارت است از قوانین ازدواج، عادات و رسوم قبیله، تعیین حدود زمین آنها، اجتناب از رذایل، احترام نسبت به رئیس قوم آموز کاران، یعنی آنها ائمی که رساله سری را با اطفال یادمی دهند جنبه عملی زندگانی را نیز در نظر می گیرند و دستورات مفیدی راجع بجنگ، شکار، ماهی گیری و کار های دستی بشانگر دان خود میدهند و با آنها میگویند که همیشه دلیرانه جنگ کرده، ضعفا را دستگیری و مظلومان را حمایت کنند.

اقوامی که در مرحله پست تری قرار گرفته اند یا که قسم اصول مذهبی را که با عقاید و افکار موهوم آمیخته است و اعمال عجیبی که غالباً متصمن قساوت است با اطفال خود میآموزند، با وجود این اصول مذهبی آنها شامل بعضی چیز هاست که میتوان آنرا بمنزله اصول اولیه مذهب بشمار آورد.

مسیول، روای^۱ اصول مذهبی اقوام وحشی را بطريق ذیل تشخیص کرده است:

«امتیاز مابین دنیای مرئی و دنیای غامرئی و توجه بدینیای غامرئی که مافوق دنیای مرئی است. اعتقاد بیک نیروی مقتدری که موجود و صاحب دنیا و در عین حال پدر مردم است. اعتقاد با رواح مستقلی که بعضی از آنها خوب و نیکوکار و برخی شریبر و بدخواه هستند. اعتقاد با آخرت که دنیای ارواح است اعتقاد به روح که خیر و شر را تشخیص میدهد. دارا بودن حس غفت وعدالت و مسئولیت و شناسائی وجودان. اعتراف بگناهان خود و اعتقاد با ینکه گناهان انسان مورد عقوبت خداوند یانمایندگان او واقع میگردد. انجام تشریفات مذهبی و تقديم فربانی، تشخیص دادن اشیا و اشخاص و مکان های مقدس و پلید، تشکیل دادن خانواده، محفوظ داشتن خون و وضع عالم امتیاز مابین قبایل، تعلیم دادن آداب زندگی و مسائل راجع بولد و جوانی و ازدواج و مرگ با اطفال و جوانان».